

и батареята, която е излѣзла къмъ Жедилово, да настѣпятъ още на 2—3 клм. и се приготвятъ да атакуватъ в. Славовъ ридъ“.

4-а дружина, развѣрната въ боенъ редъ съ 14-а, 15-а и 13-а роти въ първа линия и 16-а дружинна поддрѣжка, настѣпи отъ п. Цървени долъ къмъ Голѣма Църцория и вечерята стигна и ношува на хребета западно отъ Малко Търново, като се свѣрза влѣво съ 1-а дружина.

1-а дружина съ картечната рота, развѣрната въ боенъ редъ, настѣпи къмъ Славовъ ридъ. Следъ кратка престрелка съ сърбитѣ, които заемаха Славовъ ридъ, и подпомогната отъ огъня на 8/6-а батарея, къмъ 17 часа завладѣ Славовъ ридъ (редута и окопитѣ), дето остана да ношува.

Въ бойна частъ бѣха назначени 1-а и 3-а роти, а 2-а и 4-а и картечните роти — дружинна поддрѣжка. 3-а рота зае редута на Славовъ ридъ, 1-а — окопитѣ източно отъ редута, а дружинната поддрѣжка — при махалата Жедилово.

Огънятъ на 8/6-а батарея отъ Деве баиръ по Славовъ ридъ бѣ много точенъ. Батареята откри огънь тъкмо въ момента, когато се забелязаха сръбски части да влизатъ въ редута. Отъ точния огънь на батареята сърбитѣ се разбѣгаха, напустнаха редута и той бѣ заетъ отъ 1-а дружина безпрепятствено.

2-а дружина, по заповѣдъ на командира на бригадата, настѣпи по посока на шосето и северно отъ него. Тя бѣ срещната отъ една неприятелска рота, която отхвърли, и вечерята стигна лѣвия брѣгъ на притока на р. Крива, който тече презъ Жедилово, като зае позиция при югозападния край на Жедилово, дето ношува.

3-а дружина до 16 часа остана на поста Равна нива. Въ 16 часа, по заповѣдъ на командира на бригадата, 12-а рота зае отдѣлната височина влѣво отъ 11-а рота на дѣсния брѣгъ на р. Крива — южно отъ с. Уземъ. 9-а рота бѣ назначена прикритие на артилерията, а 10-а рота остана на поста Деве баиръ.

Частитѣ ношуваха: 4-а дружина на хребета при Малко Търново; вдѣсно отъ нея 3/32-а дружина (2 роти); 1-а дружина съ картечната рота — на Славовъ ридъ; 2-а дружина при с. Жедилово; 3-а дружина съ три роти южно отъ Уземъ; 10-а рота на п. Деве баиръ. Две роти отъ 32-и полкъ (10-а и 12-а) — на хребета надъ стражарницата западно отъ Уземъ; лѣвата колона — (3/3-а бригада) — срещу укрепената позиция на в. Китка; 32-и полкъ на в. Руенъ.

Преминаването на границата напомня много онова преминаване, което полкътъ извърши презъ Балканската война. Съ сѣщия устремъ и съ сѣщия успѣхъ, както и при с. Константиново, биде премината границата. Голѣмиятъ студъ, отъ който замръзнаха толкова хора, не можеше да спре тази човѣшка вълна. Природата сякашъ знаеше, че тѣзи мълчаливи фигури не се плашеха отъ нейните ужаси, и като че ли нарочно тази нощъ вѣтрътъ завѣ съ небивала яростъ. Парчетата скрежъ удряха право въ лицето, прѣститѣ едва държеха замръзналата пушка.

Лошитѣ пѣтица и дъждоветѣ още отъ първите дни оказаха своето влияние върху прехраната на полка. Обозътъ не бѣше подготвенъ за тѣзи балкани, а трѣбваше тепърва да се приспособява. Дивизионните снабдителни служби бѣха останали